

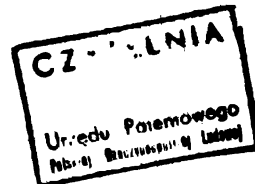
Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 79 05 18 (P. 215726)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 81 01 02

Opis patentowy opublikowano: 1986 05 15

Int. Cl⁸

H04M 1/02

Twórcy wynalazku: Wiesław Dąbrowski, Stanisław Józwiowicz

Uprawniony z patentu: Radomska Wytwórnia Telefonów
„Telkom-RWT”, Radom (Polska)

Układ mocowania tarczy numerowej w aparacie telefonicznym

1

Dziedzina techniki. Wynalazek dotyczy mechanicznego układu mocowania tarczy numerowej w aparacie telefonicznym, a zwłaszcza w aparacie telefonicznym biurkowo-ściennym.

Stan techniki. W aparatach telefonicznych kąt pochylenia płaszczyzny czołowej, w której usytuowana jest tarcza numerowa, względem podłoża na którym stoi lub jest zawieszony aparat musi być dostosowany do wymagań antropometrycznych wygodnego odczytywania i manipulowania.

Dlatego też aparat telefoniczny przeznaczony do stosowania jako biurkowy lub ścienny musi mieć możliwość zmiany o kąt 180° położenia tarczy numerowej.

Znane jest rozwiązanie aparatu biurkowo-ścianego, którego obudowa składa się z dwóch części przy czym tarcza numerowa zamocowana jest trwale do pokrywy aparatu.

Zmiana pozycji pracy aparatu z poziomej na pionową lub odwrotnie wymaga obrócenia o kąt 180° całej pokrywy.

Nie są znane rozwiązania konstrukcyjne mocowania tarczy numerowej pozwalające na zmianę jej położenia bez zdejmowania pokrywy aparatu.

Istota wynalazku. W układzie według wynalazku na wsporniku, w płaszczyźnie równoległej do podstawy tarczy numerowej, znajdują się sprężyste ramiona, których końce wchodzi pod kołnierz ukształtowany na płaszczyźnie osłony mechanizmu tarczy numerowej. Na obrzeżu wspornika znajduje

2

się prowadzący kanał, biegnący po obwodzie koła, a na jego końcach są kształtowe wgłębienia przesunięte względem siebie o kąt 180° . W osłonie mechanizmu tarczy numerowej znajduje się ograniczający występ, który wchodzi w jedno z kształtowych wgłębień we wsporniku. Wysokość ograniczającego występu jest większa od głębokości prowadzącego kanału.

Sprężyste ramiona biegą od obrzeża wspornika ku jego środkowi, a kołnierz z którym współpracują jest ukształtowany na środku osłony mechanizmu tarczy numerowej. Według alternatywy tego fragmentu układu sprężyste ramiona biegą od środka wspornika ku obrzeżu, natomiast kołnierz, z którym współpracują, ukształtowany jest na obrzeżu osłony mechanizmu tarczy numerowej.

W odmianie układu według wynalazku sprężyste ramiona znajdują się na osłonie mechanizmu tarczy numerowej, a końce ich wchodzi pod kołnierz uformowany na wsporniku. Prowadzący kanał, biegnący po obwodzie koła, z kształtowymi wgłębieniami przesuniętymi względem siebie o kąt 180° , znajduje się na obrzeżu osłony mechanizmu tarczy numerowej. Ograniczający występ, o wysokości większej od głębokości prowadzącego kanału, ukształtowany jest we wsporniku. Występ ten wchodzi w jedno z kształtowych wgłębień w osłonie.

Sprężyste ramiona biegą od obrzeża osłony mechanizmu tarczy numerowej ku jej środkowi, a kołnierz z którym współpracują jest ukształtowa-

ny na środku płaszczyzny wspornika. Alternatywa rozwiązania tego węzła przewiduje, że sprężyste ramiona biegną od środka osłony mechanizmu tarczy numerowej ku jej obrzeżu, natomiast kołnierz z którym współpracują ukształtowany jest na obrzeżu wspornika.

Zaletą rozwiązania według wynalazku jest to, że umożliwia zmianę pozycji tarczy numerowej z jednego stabilnego położenia w drugie przez obrót tarczy wokół jej osi o kąt 180° . Zapewnia to łatwą i szybką zmianę aparatu telefonicznego biurkowego na ścienny i odwrotnie bez konieczności jego demontażu.

Objaśnienie figur rysunku. Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia układ mocowania tarczy numerowej w przekroju zaznaczonym na fig. 3, w położeniu stabilnym tarczy, fig. 2 — ten sam układ gdy tarcza numerowa jest podniesiona, a fig. 3 — wspornik w widoku z góry.

Przykład wykonania wynalazku. W płaszczyźnie wspornika 1, zamocowanego zatrzaskowo do podstawy 2 aparatu telefonicznego, znajdują się cztery sprężyste ramiona 3 biegnące od obrzeża wspornika 1 ku jego środkowi. Końce tych ramion wchodzi pod kołnierz 4 ukształtowany na środku osłony 5 mechanizmu tarczy numerowej 6 tworząc elastyczne połączenie wspornika 1 z osłoną 5 umożliwiające podniesienie i obrót tarczy numerowej 6. Na obrzeżu wspornika 1 znajduje się prowadzący kanał 7, który biegnie po obwodzie koła. Na końcach tego kanału są kształtowe wgłębienia 8 przesunięte względem siebie o kąt 180° .

W osłonie 5 mechanizmu tarczy numerowej 6 ukształtowany jest ograniczający występ 9, który wchodzi w jedno z kształtowych wgłębień 8.

Wysokość ograniczającego występu 9 jest większa od głębokości prowadzącego kanału 7 dzięki czemu tarcza numerowa 6 ma dwa stabilne położenia przesunięte względem siebie o kąt 180° i nie ulega przypadkowemu obrotowi przy wybieraniu numeru krążkiem palcowym.

Celem uniknięcia kołysania się tarczy numerowej 6 podczas obracania jej, w osłonie 5 mechanizmu tarczy numerowej 6 są ukształtowane dwa ustalające występy 10, o wysokości nie większej od głębokości prowadzącego kanału 7, które w stabilnym położeniu tarczy numerowej 6 wchodzą w owalne otwory 11 znajdujące się w płaszczyźnie wspornika 1.

Zmiana położenia tarczy numerowej 6 odbywa się następująco: tarczę numerową podnosi się o wielkość równą różnicy pomiędzy wysokością ograniczającego występu 9 a głębokością prowadzącego kanału 7 i obraca się wokół jej osi.

Ograniczający występ 9 ślizga się po dnie prowadzącego kanału 7, a gdy kąt obrotu osiągnie wartość 180° wchodzi w drugie kształtowe wgłębienie

8. Tarcza numerowa 6 znajduje się wówczas w drugim stabilnym położeniu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Układ mocowania tarczy numerowej w aparacie telefonicznym składający się ze wspornika mocowanego do podstawy aparatu oraz osłony mechanizmu tarczy numerowej, **znamienny tym**, że na wsporniku (1), w płaszczyźnie równoległej do podstawy tarczy numerowej (6), znajdują się sprężyste ramiona (3), których końce wchodzą pod kołnierz (4) ukształtowany na płaszczyźnie osłony (5) mechanizmu tarczy numerowej (6), a na obrzeżu wspornika (1) znajduje się prowadzący kanał (7), biegnący po obwodzie koła, a na jego końcach są kształtowe wgłębienia (8) przesunięte względem siebie o kąt 180° , natomiast w osłonie (5) znajduje się ograniczający występ (9), który wchodzi w jedno z kształtowych wgłębień (8) we wsporniku (1), przy czym wysokość ograniczającego występu (9) jest większa od głębokości prowadzącego kanału (7).

2. Układ według zastrz. 1, **znamienny tym**, że sprężyste ramiona (3) biegną od obrzeża wspornika (1) ku jego środkowi, a kołnierz (4), z którym współpracują, jest ukształtowany na środku osłony (5) mechanizmu tarczy numerowej (6).

3. Układ według zastrz. 1, **znamienny tym**, że sprężyste ramiona (3) biegną od środka wspornika (1) ku obrzeżu, natomiast kołnierz (4), z którym współpracują, ukształtowany jest na obrzeżu osłony (5) mechanizmu tarczy numerowej (6).

4. Układ mocowania tarczy numerowej w aparacie telefonicznym składający się ze wspornika mocowanego do podstawy aparatu oraz osłony mechanizmu tarczy numerowej, **znamienny tym**, że na osłonie mechanizmu tarczy numerowej (6) znajdują się sprężyste ramiona (3), których końce wchodzą pod kołnierz (4) ukształtowany na wsporniku (1) w płaszczyźnie równoległej do podstawy tarczy numerowej (6), a na obrzeżu osłony (5) mechanizmu tarczy numerowej (6) znajduje się prowadzący kanał (7) biegnący po obwodzie koła, a na jego końcach są kształtowe wgłębienia (8) przesunięte względem siebie o kąt 180° , natomiast we wsporniku (1) ukształtowany jest ograniczający występ (9), który wchodzi w jedno z kształtowych wgłębień (8) w osłonie (5), przy czym wysokość ograniczającego występu (9) jest większa od głębokości prowadzącego kanału (7).

5. Układ według zastrz. 4, **znamienny tym**, że sprężyste ramiona (3) biegną od obrzeża osłony (5) mechanizmu tarczy numerowej (6) ku jej środkowi, a kołnierz (4) z którym współpracują jest ukształtowany na środku płaszczyzny wspornika (1).

6. Układ według zastrz. 4, **znamienny tym**, że sprężyste ramiona (3) biegną od środka osłony (5) mechanizmu tarczy numerowej (6) ku jej obrzeżu, natomiast kołnierz (4) z którym współpracują ukształtowany jest na obrzeżu wspornika (1).

Fig.1

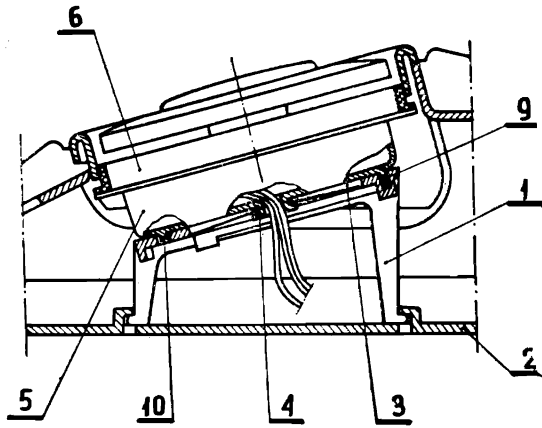

Fig.2

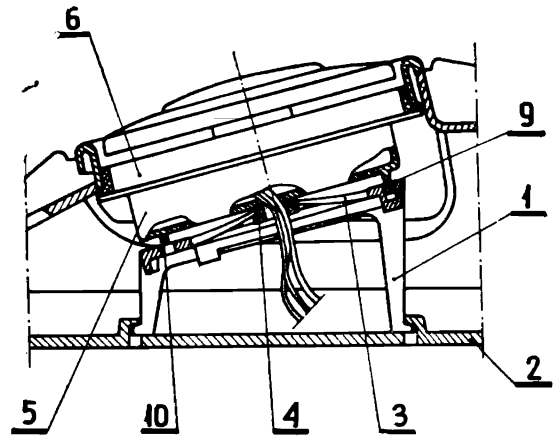

Fig.3

